

ZÁRÓBESZÁMOLÓ

Szekér Tamás

Készült a Keleti Üzleti Akadémiai Központ (OBIC) hallgatói mobilitási programjának keretében

2017/2018 tavaszi félév

Oriental Business
and Innovation Center
Budapest Business School

Záróbeszámoló

Szekér Tamás

Vállalkozásfejlesztés mesterszak, Pénzügyi és Számviteli Kar

1. Bevezetés

Szekér Tamás vagyok, másodéves vállalkozásfejlesztés mesterszakos hallgató a Budapesti Gazdasági Egyetem Pénzügyi és Számviteli Karán, s jelen beszámoló keretein belül a Keleti Üzleti Akadémiai Központnak köszönhetően a 2017/2018-as tanév tavaszi félévében a dél-koreai SolBridge International School of Business nevű intézményben megvalósult részképzéssel kapcsolatos élményeimet és tapasztalataimat szeretném bemutatni.

Alapképzéses diplomámat turisztikai területen szereztem meg korábban, ez is azt mutatja, hogy mennyire érdekel az utazás, az új országok és kultúrák megismerése, valamint a nyelvtanulás is egyben. Két és fél éven át dolgoztam az AIESEC nemzetközi hallgatói szervezetben, majd különféle vállalatoknál is sikerült tapasztalatot szereznem, ahol fejleszthettem és kamatoztathattam interkulturális készségeimet más országokkal való kapcsolattartás tekintetében is. Mesterképzéses tanulmányaim harmadik félévét a délfranciaországi Aix-en-Provence-ban töltöttem, és egy ottani – Európa-szerte is kimagasló – nemzetközi üzleti egyetemen tanultam International Business szakon. Először szembesültem vele, milyen is külföldön élni, és ott önállónak lenni, azonban akkora hatással voltak rám a kinti tapasztaltok, hogy úgy döntöttem, kipróbálnám magam a kontinensen kívül is, egy teljesen más kultúrában. Ekkor jött a Keleti Üzleti Akadémiai Központ kiírása, ahol láttam, hogy éppen egy dél-koreai nemzetközi üzleti egyetemen nyílik lehetőség részképzésre, így valósult meg számomra a kelet-ázsiai félév.

Az új kultúrák megismerése mindig is szerves részét képezte életemnek: próbálok rengeteget utazni, nemzetközi projekteken, tanfolyamokon részt venni, valamint nyelveket is tanulni – a magyar, angol és német mellett spanyolul, franciául és most már koreaiul is beszélek egy bizonyos szinten. Célom, hogy később interkulturális

tanácsadóként segítsem a nemzetköziesedő cégek munkáját abban, hogy hatékonyan kikerüljék (vagy épp kezeljék) a célpiacok kulturális különbségeiből eredő akadályokat – jelenleg ebből írom szakdolgozatomat is. Mindig is érdekelt a Távol-Kelet, azon belül is főképp Kelet-Ázsia, s foglalkoztatott, hogy élnek ott az emberek, milyen szokásaik vannak, hogyan viszonyulnak a világhoz, s mindezen felfogás honnan ered. Ezért is láttam remek lehetőséget a dél-koreai részképzésben, ahol egyszerre kaphattunk belepillantást ebbe csak azáltal, hogy ott éltünk négy hónapon át, meglátogathattunk más országokat, valamint az egyetemnek köszönhetően a kinti oktatás módszerét is megtapasztalhattuk, ráláthattunk a környező országok gazdasági helyzetére, valamint megismerkedhettünk többszáz emberrel világszerte, de főképp a Távol-Kelet országaiból.

2. Az egyetem

A SolBridge International School of Business (솔브릿지 국제경영대학) egy Dél-Korea ötödik legnagyobb városában s egyben „Szilícium-völgyében”, Daejeonban található, magánkézben lévő neves nemzetközi üzleti egyetem, mely a Woosong University (우송대학교) általi 2007-es alapításával kezdte meg működését azzal a céllal, hogy exkluzívan angol nyelvű, nemzetközi standardokat biztosító üzleti oktatással fejlessze az ázsiai piacok egyre erősebb feltörekvését. Ehhez az alábbi víziót tűzték ki maguknak: „Asian Center of Excellence in Global Business Education” – azaz ázsiai kiválósági központként szeretnének működni a globális üzleti oktatásban; emellett pedig missziójuk így hangzik: „Educating the Next Generation Asian Thought Leaders” – azaz a következő generáció ázsiai gondolkodással megáldott vezetőit szeretnék kiképezni. Az egyetem egyaránt kínál BBA (Bachelor of Business Administration) és MBA (Master of Business Administration) programokat, melyek az amerikai oktatási modellt követik, kiemelt figyelemmel az ázsiai üzleti életre, valamint a globális szakértelemre is. A programokon belül a hallgatók az alábbi területek egyikére specializálódva szerezhethetnek diplomát: International Business, Financial Management, Marketing Management és Enterprise and Innovation Management. A SolBridge egyben Dél-Korea azon 15 egyetemének egyike is, amelyek

AACSB akkreditálással rendelkeznek – az intézmény ezt hét év működés után kapta meg, így ez a történelem legfiatalabban AACSB-akkreditált üzleti iskolája.

Mivel minden tantárgy kizárólag angolul kerül oktatásra (kivéve a nyelvi tárgyak), így igazi multikulturális közegben nyílik meg a hallgatók lehetősége arra, hogy fejlesszék angol nyelvtudásukat és különféle embereket ismerjenek meg a világ különféle részeiből. Erre azért is van nagy lehetőség, mivel a hallgatók mintegy 70-75%-a nemzetközi, mintegy 56 országot képviselvéssel, a maradék 25-30%-a pedig koreai, akik a hazai kulturális betekintésben tudnak nagy segítséget nyújtani. Emellett a professzorok 80%-a szintén külföldi, tekintélyes egyetemeken szerezték meg diplomájukat, valamint több mint 5 év iparági tapasztalattal rendelkezve az oktatási területükön. Ez abszolút hitelessé teszi őket a diákok szemében, valamint rajtuk is látszik, hogy szenvedéllyel végzik munkájukat a szakosodott területük kapcsán. Az egyetem kiemelt figyelmet fordít az elméleti és a gyakorlati oktatás egyensúlyára, azon dolgozván, hogy jobb emberré és menedzserekké tegye a különféle készségek fejlesztésével a hallgatókat, személyesen és szakmailag is felkészítve őket az üzleti életre.

A SolBridge különféle karriereszközöket is használ annak érdekében, hogy a fentiek teljesüljenek: a CEO szakmai mentorprogram keretében útmutatást kaphatunk egy már a vállalati világban tapasztalt személytől, míg az ún. Career Development Center segíti a diákokat munkakeresésük kapcsán, illetve különféle lehetőségeket is biztosít nekik. Mindemellett a hallgatók ingyenes nyelvi kurzusokat folytathatnak koreai, kínai és angol nyelvekből, állásbörzéken vehetnek részt, valamint különleges szemináriumok révén nevesebb üzleti szakemberekkel is megismerkedhetnek. Az egyetem remek kapcsolatokat ápol mintegy 200 partnerintézménnyel világszerte, illetve olyan híres cégekkel is, mint például a Samsung, az LG, a Nike, a Deloitte vagy éppen az SK Telecom, így a diákoknak remek lehetőségük nyílik arra, hogy tanulmányaikat külföldön folytassák, vagy szakmai gyakorlatukat valamelyik partnercégnél töltsék el.

3. A város és a szállás

Az egyetem városa, Daejeon remek lakhelyként szolgált nemcsak a tanulás, hanem a szórakozás, valamint a keleti kultúra felfedezése szempontjából is. Tulajdonképpen Dél-Korea ötödik legnagyobb metropoliszáról beszélünk, mintegy másfél milliós lakossággal, mely igencsak pezsgő városi életet takar: tele volt bárókkal, kávézókkal, éttermekkel, valamint – főleg a belvárosban – remek szórakozóhelyekkel. Azért is volt számomra rendkívül szimpatikus Daejeon, mivel az autentikusságot sugározta: Szöulhoz képest jóval kevesebb nemzetközi ember tartózkodott vagy élt ott, egyáltalán nem is volt nagy turistaváros, így mélyrehatóan bele lehetett látni a helyi lakosság mindennapi életébe, megismervén ezzel a koreai kultúrát. A városban egyben több park és látnivaló is volt, buddhista templomokkal és tradicionális Hanok házakkal is lehetett találkozni, valamint Szöul is csupán egy órányira volt KTX koreai gyorsvonattal, míg Busan, a második legnagyobb város, mintegy két órányira. A városról fontos még kiemelni, hogy Dél-Korea „Szilícium-völgyeként”, valamint kutatási és fejlesztési (R&D) központjaként is számon tartandó, otthont biztosítván olyan neves R&D intézményeknek, mint például a Samsungé vagy az LG-é, melyek a SolBridge-dzsel is partnerségi viszonyban állnak, lehetőséget adván a hallgatóknak arra, hogy különféle céges projekteken dolgozzanak, valamint szakmai gyakorlatukat valamelyik cégnél töltsék el.

Szállásunk a város keleti felében volt található, egy csendesebb negyedben, mintegy 10-15 percnyi autó-, illetve buszútra az egyetemtől. Külön épületben laktak a BBA és az MBA programon résztvevő hallgatók: az alapképzésesek a főépületben, a fiúk és lányok elkülönítetten, egy szobában ketten tartózkodtak, míg mesterképzéses lévén mi külön épületben voltunk, ahol a belépés csakis fiúk számára volt engedélyezett, a BBA-sekkel ellentétben azonban mindenkinek külön szobája volt, mintegy 9 m²-es, mely magában foglalta a fürdőszobát is. A felszereltséggel egyáltalán nem volt gondunk, a főépületben külön olvasói szoba (amolyan könyvtár), valamint konditerem is volt. Az egyetemre és vissza mindennap volt külön buszjárat, több időpontbeli indulással, így kényelmesen és gyorsan be tudtunk érni az órákra, valamint a nap végén vissza a kollégiumba is.

4. Tanulmányok

A SolBridge MBA programjának részeként négy tárgyat (három üzletit és egy nyelvit) hallgattam a félév alatt: Asian Case Workshop (Doing Business in Asia), Managerial Skills, Ethics, CSR and Sustainability in Global Business és kezdő koreai nyelvi kurzusokat.

Az Asian Case Workshop – nevéből eredően is – workshopként funkcionált, és az eddig megszerzett üzleti és közgazdaságtani ismereteinket kellett a gyakorlatba ültetnünk úgy, hogy egy ázsiai országba való piacra lépésre, valamint egy ázsiai cégnek való üzletviteli tanácsadás nyújtására koncentráltak az tárgyi nagyprojektjeink. Mindezt nemzetközi csapatban kellett elvégeznünk, felhasználván a már ismert üzleti modelleket, stratégiákat, majd mindezt írásos beszámolóban, illetve szóban kellett prezentálnunk az adott cég vezetője számára. Ez a tárgy azért is volt nagyon érdekes, mivel Európa után bepillantást kaphattunk ázsiai országok gazdasági helyzetébe, valamint ázsiai üzleti technikákba is.

A Managerial Skills kurzus abszolút a készségek fejlesztését célozta meg. Rengeteg különféle időtartamú és fajtájú prezentációt kellett tartanunk a többiek előtt, valamint nemzetközi csapat részeként különféle esettanulmányokat feldolgoznunk. Ennek köszönhetően abszolút nőtt kulturális tudatosságom, jobb csapatjátékos lettem, hatékonyabbá váltam konfliktusok és problémák menedzselésében, valamint prezentációs készségeimet is fejleszthettem.

A személyiségemre és gondolkozásmódomra talán az egyik legnagyobb hatást jelentő Ethics, CSR and Sustainability in Global Business kurzust egy olyan New York-i professzor tanította, aki 15 éven át dolgozott a Wall Streeten, így valós, gyakorlati belelátása volt a leetikátlanabb dolgok legmélyébe is. A tárgy azt a célt tűzte ki maga előtt, hogy megértesse a morális érvelés technikáit, a morális problémák üzleti elemzésének módját, az általános etikai alapelvek szerepét és konkrét gyakorlatokban való használatát, az üzleti világban fellelhető főbb etikai problémák miértjét és az etikai dilemmák megoldásának kulcsát, egyben egy olyan embert nevelvén a hallgatóból, aki megérti és tiszteli az emberi méltóság és tisztesség jelentőségét. Az órákon a hangsúly így főképp a véleménycseréken, a vitákon volt, emellett különféle esettanulmányok feldolgozását és prezentálását is el kellett végeznünk.

Végül, de nem utolsó sorban, meg kell, hogy említsem a kezdő koreai nyelvi tárgyat is, mely remek segítséget nyújtott nekünk ahhoz, hogy megtanuljunk olvasni a koreai írásmód szerint, valamint, hogy képesek legyünk alapszintű beszélgetési szituációkat lebonyolítani – nemcsak az órákon, hanem az iskolán kívül is.

A SolBridge tanítási különlegessége abban állt, hogy minden héten, megadott napokon voltak órák (tárgyanként heti három órában), és kötelező volt minden órán a részvétel. Ez azért is volt fontos, mert minden órán csapatban kellett dolgozni, és a végső jegy mintegy 20-30%- át jelentette csak a részvétel és az órai aktivitás. Általában a tárgyakra kapott jegy több elemből állt össze: részét képezte a már említett részvételen és órai aktivitáson túl egy adott projekt vagy prezentáció implementálása, illetve a félévközi és félév végi vizsga is. A folyamatos óra előtti felkészülés elvárt volt az iskola által, hogy minél inkább meg tudja versenyeztetni az órák alatt a hallgatókat egymással, mely szintűgy hozzájárult a végső jegyhez – tulajdonképpen csakis a legaktívabb hallgatók kaphatták meg az A+-t az tárgyakra, míg egy kevésbé aktív, de jól tanuló hallgató maximum A jegyet kaphatott. Azonban az ösztöndíj elnyerése és megtartása érdekében mindenki motivált volt, hogy ezen órai aktivitást fenntartsa, valamint mindig a lehető legnagyobb felkészültséggel látogassa a kurzusokat.

5. Az iskolai élet

Az iskola élet rendkívül színes volt, így fontosnak tartottam egy külön pontot szánni erre. Már maga az intézmény épülete és felszereltsége rengeteg lehetőséget nyújtott a hallgatóknak. Az épületen belül volt külön konditerem és uszoda is, ahova lehetett havi bérletet váltani, emellett két étterem (egy európaias és egy keleti), egy nagyterem, benne kávérendelési lehetőséggel, valamint zongorával, ahol felléptek időközönként hallgatói zenészek is. A hatalmas benti sportcsarnok különféle célokat szolgált: egyrészt sportolási lehetőségeket (pl. kosárlabdázás, foci, tollaslabda, asztalitenisz stb.), másrészt különféle egyetem vagy hallgatói klubok által megszervezett események helyszínét jelentette (pl. orientációs hét, hallgatói klubok bemutatása, egyetemi bál stb.). A hatalmas könyvár szintén az egyetemi élet egyik

iskolán belül talán leglátogatottabb helyszíne volt, melyre csendben, nyugalomban tudtak felkészülni a hallgatók a vizsgákra.

Ki kell, hogy emeljem az orientációs hetet, mely rendkívül profi módon került megszervezésre. Tulajdonképpen már ottlévő hallgatók vezették az újonnan érkezettek csapatát, segítettek nekik a megérkezésben, papírmunkákban, kulturális beilleszkedésben – tulajdonképpen mindenben, amire rendkívül nagy szükségünk volt. Az orientációs héten természetesen megismerhettük az egyetem vezetőségét is, valamint a különféle tantárgyakba is bepillantást kaphattunk.

Az iskolai élet szerves részét képezték a különféle hallgatói klubok, melyekről később még bővebben fogok szót említeni. A hallgató élet serkentésében, a remek élmények megszerzésében azonban hatalmas szerepet játszott a Student Council, akik tulajdonképpen a félév elejétől a végéig színes programokkal, kirándulásokkal, rendezvényekkel gazdagították koreai tartózkodásunkat. Ők szervezték az iskolai bált, a kulturális fesztivált, valamint havonta különféle kirándulásokon is részt tudtunk venni általuk, hogy felfedezhessük Dél-Korea nevezetességeit többi diáktársunkkal. Így jutottunk el a félév során aztán a második legnagyobb városba, Busanba, egy tradicionális faluba, Jeonjuba, valamint az észak-koreai határra, a DMZ-re is, melyek mind felejthetetlen élménynek bizonyultak.

6. Tanulmányok melletti extra tevékenységek

A négyhónapos kinti tanulmányaim alatt több extra, tantárgyak melletti tevékenységet is elvállaltam készségeim és szaktudásom fejlesztése, a kinti egyetem promotálása, a BGE jó hírnevének erősítése, valamint kapcsolatépítés céljából. Erre remek lehetőséget adtak a különféle hallgatói klubok, melyeknek az volt az érdekessége, hogy tulajdonképpen bármely diák kezdeményezhetett ilyet, ha látott fantáziát valamilyen területben. Így alakultak meg olyan klubok, amelyek például a táncra, zenére, focira, kosárlabdára, gördeszkázásra, fényképészetre, filmművészetre, vagy éppen az üzleti világra specializálódtak. Engem főleg az utóbbi érdekelt, így személy szerint három – Business Consulting, Startup, Negotiation – klub aktív tagja voltam. A klub vezetői a finanszírozást magától az egyetemtől kapták, így különféle

programokkal színesíthették az iskola életét. A látogatott klubjaimmal kapcsolatos meetingek általában heti egyszer egy órában valósultak meg, vagy a déli vagy a délutáni órákban, és vagy vendégelőadó tartott nekünk prezentációt valamely téma kapcsán vagy pedig szerepjátékok vagy kisebb projektek által fejleszthettük készségeinket például tárgyalási szituáció vagy üzletviteli tanácsadás területén. A Startup klub versenyt is meghirdetett a hallgatók között, melyen lehetőség volt az embernek saját vállalkozási ötletével előállni, azt kidolgozni csapatban, majd prezentálni azt az iskola előtt. Hasonló verseny került megszervezésre a Business Consulting klub esetében is, az LG-nek kellett üzleti tanácsadást nyújtani egy bizonyos projekttel kapcsolatosan. Ez vizibilitást adott a hallgatóknak, s egyben lehetőségük is nyílt személyesen is találkozni nagy céges vezetőkkel, s az ő munkájukat hatékonyan támogatni. A hallgatói klubokon túl részt vettem egy májusban megvalósult, kétnapos „Global Leadership Camp”-en is, mely a Global Talent Management Institute (GTMI) elnöke által került lebonyolításra, s elméleti és egyben gyakorlati bepillantást is kaphattunk a „leadership” szerepébe, valamint annak hatékony módszerébe és alkalmazásába is. Emellett az egyetem sportnapj felvonulásán is részt vettem, képviselvén ezzel a kar nemzetközi sokszínűségét, valamint Magyarországot is egyben. Számomra rendkívül nagy élmény és büszkeség volt az is, hogy a kinti iskola felkért interjúadásra az MBA program promotálása kapcsán, melyet szívesen elvállaltam, s Dél-Koreáról, a városról, Daejeonról, a SolBridge-ről, valamint annak MBA programjáról kellett megosztanom élményeimet és tapasztalataimat más felkért emberek mellett. A promóciós videó megtalálható YouTube-on „SolBridge Full-time MBA Program | An MBA for tomorrow’s leaders” néven (link: <https://www.youtube.com/watch?v=8Hu5-vsAgP8&t=80s>).

7. Utazás és mindennapok

A rengeteg tantárgyakkal kapcsolatos csapatprojektek, beadandók, prezentációk és olvasmányok, valamint az extra tevékenységek mellett természetes volt valamennyi időnk arra is, hogy utazzunk Dél-Koreán belül, meglátogassuk a főbb városokat és nevezetességeket, valamint felfedezzünk más országokat is. Hétköznapiakon, az órák után főleg Daejeon látnivalóit igyekeztünk felfedezni, míg a hétvégéken a környéket is sikerült bejárjunk, a Student Council által megszervezett kirándulásokkal

eljutottunk Busanba, Jeonjuba, valamint a DMZ-re is, valamint a KTX koreai gyorsvonattal mindössze egy órára található főváros, Szöul is visszatérő desztinációnak számított. Számomra lenyűgöző volt a városban egyszerre megtalálható modernitás a tradícióval ötvözve – például teljesen természetes egy felhőkarcoló mellett tradicionális koreai Hanok házat vagy buddhista templomot látni.

Korea mellett sikerült pár napra eljutnunk Japánba is, ahol megcsodálhattuk a japán kultúra csodáit, a különféle épületeket, ételeket és buddhista templomokat is, Osakában, Narában és Kiotóban is egyaránt. Emellett május végén a Fülöp-szigetekre is eljutottunk, ami Korea és Japán után teljesen más volt számunkra, az országon abszolút érződtek már a délkelet-ázsiai kulturális jellegzetességek. Sikerült felfedeznünk a fővárost, Manilát, ellátogattunk a banaue-i rizsföldekre is, melyet a világ nyolcadik csodájának tekintenek, valamint Palawan szigetére is volt szerencsénk eljutni.

A koreai mindennapok felettébb érdekesekek voltak, pláne az első időszakban volt kihívásokkal teli, amikor is még nem tudtunk elolvasni semmit sem, így meg kellett oldanunk olyan alapvető szituációkat, mint ételrendelés, vásárlás vagy épp közlekedés. Ezeket természetesen abszolút nyitottan fogadtuk és gördülékenyen vettük, így sokat sikerült fejlődnünk önállóságban, valamint problémamegoldás terén is. Abszolút pozitív volt, hogy Koreát egy nagyon biztonságos országgént élhettük meg: a megannyi utcán, parkokban és épületekben lévő CCTV kamerák miatt tulajdonképpen nem szokatlan mindenféle őrizet nélkül hagyni a laptopunkat, vagy épp éjszaka a városban lenni, és biztonságban érezni magunkat. A megélhetés költségei szintén nem voltak vészesek, főképp Magyarországhoz hasonlítanám az árakat. Különösen a szállás, a közlekedés (taxi is), valamint a kinti, éttermi étkezések voltak nagyon olcsók, míg én személy szerint a kávé, csokoládé, zöldség és gyümölcs árát drágának tartottam, majdnem kétszeres volt a hazaiéhoz képest. Az utcák tele voltak bárokkal, éttermekkel, este tulajdonképpen mindenki kint vacsorázott, így abszolút részesei lehettünk a koreai életmódnak, illetve hozzászokhattunk az ottani ételekhez, valamint megtanulhattunk evőpálcával is enni. Mindezek nagyon hasznosnak bizonyultak, hogy elmélyüljünk a kultúrában, megértsük az ott élő

emberek szokásait, gondolkozását, valamint, hogy lássuk a főbb különbségeket is az európai vagy a magyar tradíciókkal összehasonlítván.

8. Végszó

Nagyon szeretném megköszönni a Keleti Üzleti Akadémiai Központnak még egyszer, ezen a platformon is, hogy lehetőséget biztosítottak nekem eme rendkívüli és életre szóló élmény megszerzésére a dél-koreai részképzés által, s a mobilitást pénzügyileg is támogatták – hatalmas segítség volt számomra. Egyben szeretnék mindenkit bátorítani arra, hogy részt vegyen hasonló projekteken, Dél-Koreát, illetve a SolBridge képzéseit pedig mindenkinek tiszta szívvel ajánlom. Számomra az egész négy hónap hatalmas élmény volt, abszolút „life changing”, azóta teljesen más „mindsettel” tekintek a világra, s más kultúrákra is egyben. A személyiségemre és a gondolkodásmódomra való legnagyobb hatást az adta, hogy Európán kívül, egy teljesen, gyökeresen más kultúrában kellett élnünk és feltalálnunk magunkat négy hónapon át, beleláthattunk az ottani emberek mindennapi életébe, szokásaikba, gondolkodásukba, a világ majdnem minden részéről megismerkedhettünk új emberekkel a SolBridge-en belül, valamint a remek professzoroknak köszönhetően a kurzusok által is mély és széleskörű gazdasági és kulturális rálátást kaphattunk más környező országok kapcsán. Egyben nagyszerű volt kis hazámat ilyen messze képviselni más nemzetek előtt, és megismertetni velük saját szokásainkat is. Abszolút úgy gondolom, hogy e kinti félév növelni tudja esélyeimet a munkaerőpiacon álláskereső során, valamint mindezen kint megszerzett tudással és tapasztalattal hatékonyan tudok majd támogatni különféle vállalkozásokat nemzetközi piacra lépésük vagy jelenlétük során, a kulturális különbségekből eredő akadályok megfelelő módú kikerülése és kezelése céljából.